

Maksuohjelman kesto

Velkajärjestelytyöryhmä

TYÖRYHMÄMIETINTÖ 2009:20

Maksuohjelman kesto

Velkajärjestelytyöryhmä

OIKEUSMINISTERIÖ

Painotuote

ISSN 1458-6452

ISBN 978-952-466-946-7 (nid.)

ISBN 978-952-466-947-4 (PDF)

Oikeusministeriö

Helsinki 2009

Edita Prima Oy

KUVAILULEHTI

OIKEUSMINISTERIÖ

Julkaisun päivämäärä
11.12.2009

Tekijät (toimielimestä: toimielimen nimi, puheenjohtaja, sihteeri)		Julkaisun laji Työryhmämietintö	
Velkajärjestelytyöryhmä Puheenjohtaja: lainsäädäntöneuvos Tuula Linna Sihteeri: lainsäädäntöneuvos Kirsi Pulkkinen		Toimeksiantaja Oikeusministeriö	
		Toimielimen asettamispäivä 18.9.2009	
Julkaisun nimi Maksuohjelman kesto Velkajärjestelytyöryhmä			
Julkaisun osat Esityksen pääasiallinen sisältö, yleisperustelut, yksityiskohtaiset perustelut, lakiehdotukset			
Tiivistelmä Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain 30 §:ää niin, että maksuohjelman kesto olisi kolme vuotta nykyisen viiden vuoden sijaan. Erityisillä poikkeamisperusteilla ohjelma voisi olla kolmea vuotta lyhyempi. Silloin, kun velallisen maksuvelvollisuus on poistettu maksuvaran puuttumisen vuoksi, maksuohjelman kesto olisi nykyiseen tapaan viisi vuotta. Myös ohjelma, joka on vahvistettu velkajärjestelyn esteestä huolimatta, olisi viiden vuoden mittainen. Jos kuitenkin velalliselta puuttuu pysyvästi maksuvara esimerkiksi iän tai sairauden perusteella, muutoin viiden vuoden mittainen ohjelma voitaisiin vahvistaa tätä lyhyemmäksi.			
Avainsanat: (asiasanat) Yksityishenkilön velkajärjestely, maksuohjelma			
Muut tiedot (Oskari- ja HARE-numero, muu viitenumero) OM 15/41/2009, OM041:00/2009			
Sarjan nimi ja numero Oikeusministeriön työryhmämietintöjä 2009:20		ISSN 1458-6452	ISBN 978-952-466-946-7 (nid.) 978-952-466-947-4 (PDF)
Kokonaissivumäärä 40	Kieli suomi	Hinta 10,00 €	Luottamuksellisuus julkinen
Jakaja Edita Prima Oy		Kustantaja Oikeusministeriö	

PRESENTATIONSBLAD

JUSTITIEMINISTERIET

Utgivningsdatum
11.12.2009

Författare (uppgifter om organet: organets namn, ordförande, sekreterare)		Typ av publikation Arbetsgruppsbetänkande	
Skuldsaneringsarbetsgruppen Ordförande: lagstiftningsrådet Tuula Linna Sekreterare: lagstiftningsrådet Kirsi Pulkkinen		Uppdragsgivare Justitieministeriet	
		Datum då organet tillsattes 18.9.2009	
Publikation (även den finska titeln) Betalningsprogrammets varaktighet Skuldsaneringsarbetsgruppen. (Maksuohjelman kesto. Velkajärjestelytyöryhmä)			
Publikationens delar Propositionens huvudsakliga innehåll, allmän motivering, detaljmotivering, lagförslag			
Referat I propositionen föreslås att 30 § i lagen om skuldsanering för privatpersoner ska ändras så att betalningsprogrammet är i kraft tre år i stället för nuvarande fem år. På särskilda grunder för avvikelse ska programmet kunna vara i kraft en kortare tid än tre år. När gäldenärens betalningsskyldighet har avlyfts på grund av att betalningsmån saknas ska betalningsprogrammet vara i kraft fem år så som för närvarande. Också ett program som har fastställts trots hinder för skuldsanering ska omfatta fem år. Om gäldenären permanent saknar betalningsmån t.ex. på grund av ålder eller sjukdom ska dock ett program som annars omfattar fem år kunna fastställas så att det är i kraft en kortare tid än så.			
Nyckelord Skuldsanering för privatpersoner, betalningsprogram			
Övriga uppgifter (Oskari- och HARE-nummer, andra referensnummer) JM 15/41/2009, JM041:00/2009			
Seriens namn och nummer Justitieministeriets arbetsgruppsbetänkanden 2009:20		ISSN 1458-6452	ISBN 978-952-466-946-7 (häft.) 978-952-466-947-4 (PDF)
Sidoantal 40	Språk finska	Pris 10,00 €	Sekretessgrad Offentlig
Distribution Edita Prima Ab		Förlag Justitieministeriet	

Oikeusministeriölle

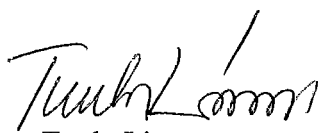
Oikeusministeriö asetti 18 päivänä syyskuuta 2009 työryhmän, jonka tehtäväksi annettiin laatia ehdotukset yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain uudistamiseksi. Työryhmän toimikausi päättyy 31.12.2010. Työryhmän työ jakaantuu toimeksiannon mukaan kahteen vaiheeseen. Tehtävänä on ensimmäisessä vaiheessa arvioida sitä, tulisiko velkajärjestelyn maksuohjelmaa lyhentää. Työryhmän tuli tältä osin antaa ehdotuksensa marraskuun 2009 loppuun mennessä.

Seuraavassa vaiheessa työryhmän tulee selvittää, ovatko velkajärjestelyn edellytykset ja esteperusteet ajan tasalla. Työryhmän tehtävänä on myös selvittää, voidaanko nykyistä velkajärjestelymenettelyä yksinkertaistaa etenkin lisäsuoritusjärjestelmän osalta. Työryhmän tulee myös kartoittaa velkajärjestelylain mahdolliset ongelmakohdat yritystoiminnan kannalta. Lisäksi työryhmän tulee arvioida, antaako nykyinen ulosottokaaren mukainen vapaakuukausimalli riittävän taloudellisen suojan velallisille. Vielä työryhmän tulee selvittää, millä tavalla voitaisiin toteuttaa velkavastuun enimmäiskesto myös silloin, kun velallista vastaan ei ole haettu tuomiota.

Työryhmän puheenjohtajaksi määrättiin lainsäädäntöneuvos Tuula Linna oikeusministeriöstä ja jäseniksi kutsuttiin neuvotteleva virkamies Ulla Karhu työ- ja elinkeinoministeriöstä, kärjätuomari Riitta Kiiski Helsingin kärjäoikeudesta, johtaja Erkki Kontkanen Finanssialan Keskusliitosta, puheenjohtaja Jyrki Lindström Suomen Perimistöimistöjen Liitto ry:stä, Vantaan sosiaali- ja potilasasiamies Miikkael Liukkonen, lainsäädäntöasioiden päällikkö Janne Makkula Suomen Yrittäjistä, Espoon johtava talous- ja velkaneuvoja Aulikki Pentikäinen, asianajaja Olli Pohjakallio Suomen Asianajajaliitosta ja ulosottojohtaja Juhani Toukola oikeusministeriön oikeushallinto-osastolta. Työryhmän sihteeriksi määrättiin lainsäädäntöneuvos Kirsi Pulkkinen oikeusministeriöstä. Työryhmä otti nimekseen velkajärjestelytyöryhmä. Työryhmä on kuullut asiantuntijana YTT Vesa Muttilaista. Työryhmä on kokoontunut viisi kertaa.

Mietintöön on liitetty Erkki Kontkasen ja Jyrki Lindströmin eriävät mielipiteet. Saatuaan työnsä ensimmäisen vaiheen valmiiksi työryhmä kunnioittavasti luovuttaa mietintönsä oikeusministeriölle.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2009

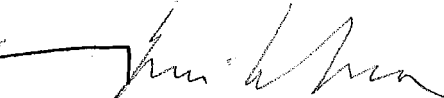
Tuula Linna

Ulla Karhu

Riitta Kiiski

Erkki Kontkanen

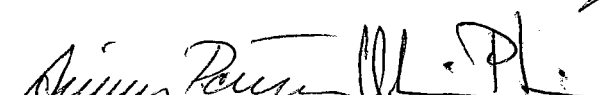
Jyrki Lindström

Miikkael Liukkonen

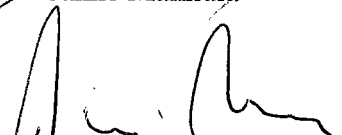
Janne Makkula

Aulikki Pentikäinen

Olli Pohjakallio

Juhani Toukola

Kirsi Pulkkinen

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	11
YLEISPERUSTELUT	12
1 Johdanto	12
2 Nykytila.....	12
2.1 Lainsäädäntö ja käytäntö	12
2.2 Ulkomainen lainsäädäntö	14
3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset	17
4 Esityksen vaikutukset.....	19
5 Asian valmistelu.....	22
6 Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja	22
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	24
1 Lakiehdotuksen perustelut	24
2 Voimaantulo.....	25
3 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys.....	24
LAKIEHDOTUS	
yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain 30 §:n muuttamisesta	27
LAGFÖRSLAG	
om ändring av 30 § lagen om skuldsanering för privatpersoner.....	29
LIITE	
Rinnakkaisteksti.....	31
BILAGA	
Parallelltext	33
ERIÄVÄT MIELIPITEET	
Finanssialan Keskusliitto, Erkki Kontkanen.....	35
Suomen Perimistöimistöjen Liitto ry, Jyrki Lindström.....	36

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain 30 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että yksityishenkilön velkajärjestelystä annettua lakia muutetaan niin, että pääsääntöinen maksuohjelman kesto on kolme vuotta. Jos velallinen maksuvelvollisuus on kokonaan poistettu tai velkajärjestely on myönnetty velalliselle velkajärjestelyn esteestä huolimatta, maksuohjelman kesto olisi viisi vuotta. Siinä tapauksessa, että velalliselta puuttuu pysyvästi maksuvara, maksuohjelma voisi olla viittä vuotta lyhyempikin.

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Laki ei koskisi ennen lain voimaantuloa vahvistettuja maksuohjelmia.

YLEISPERUSTELUT

1 Johdanto

Yksityishenkilön velkajärjestelystä annettu laki (57/1993, jäljempänä velkajärjestelylaki, HE 183/1992 vp) tuli voimaan 8 päivänä helmikuuta 1993. Lakia on sittemmin muutettu lukuisia kertoja, ja se on tehtyjen muutosten vuoksi käynyt varsin vaikeaselkoiseksi.

Oikeusministeriö asetti 18 päivänä syyskuuta 2009 työryhmän, jonka tehtävänä on laatia ehdotukset yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain uudistamiseksi. Ensimmäisessä vaiheessa työryhmän tehtävänä oli arvioida sitä, tulisiko velkajärjestelyn maksuohjelmaa lyhentää. Käsillä oleva esitys koskee tätä ensimmäistä vaihetta.

Seuraavassa vaiheessa työryhmän tehtävänä on selvittää muun muassa velkajärjestelyn edellytysten ja esteperusteiden ajantasaisuutta sekä mahdollisuutta yksinkertaistaa menettelyä etenkin lisäsuoritusjärjestelmän osalta. Työryhmän tulee myös kartoittaa velkajärjestelylain mahdolliset ongelmakohdat yritystoiminnan kannalta. Lisäksi työryhmän tehtävänä on arvioida ulosoton vapaakuukausimallia ja selvittää, voitaisiinko toteuttaa velkavastuun enimmäiskesto myös silloin, kun velallista vastaan ei ole haettu tuomiota.

Tämä esitys on laadittu voimassa olevan velkajärjestelylain pohjalle. Esityksen johdosta on tarkoitus ehdottaa tiettyjä muita muutoksia velkajärjestelylakiin uudistustyön seuraavassa vaiheessa. Näitä seikkoja selostetaan jäljempänä jaksossa 6. Esimerkiksi velkajärjestelyssä vahvistetun maksuohjelman kesto on vain yksi osa sitä kokonaisaikaa, joka muodostuu velkaongelman syntymisestä velallisen vapautumiseen velkavastuusta. Tätä aikaa tarkastellaan kokonaisvaltaisesti uudistuksen seuraavassa vaiheessa.

Esityksessä ehdotetaan velkajärjestelyn maksuohjelman lyhentämistä tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta. Kyseessä ovat jälkikäteiset lainsäädännölliset keinot jo syntyneen maksukyvyttömyystilanteen korjaamiseksi. Ensisijaisempaa on kuitenkin pyrkiä ehkäisemään velkaongelmien syntymistä eri toimijoiden antamalla talousvalistuksella. Keskeistä on myös talous- ja velkaneuvonnan resurssien riittävyys, neuvontatyön painopisteen siirtäminen kokonaisvaltaisemman talousneuvonnan suuntaan ja neuvontatyö maksuvaikeuksien uusiutumisen estämiseksi. Sosiaalisen luotonuksen laajentaminen ja toimintaohjelmat kansalaisten syrjäytymisen estämiseksi ovat myös keskeisiä keinoja velkaongelmien hoitamisessa.

2 Nykytila

2.1 Lainsäädäntö ja käytäntö

Velkajärjestelylaissa jaotellaan tavalliset velat ja vakuusvelat. Tavallisten velkojen osalta maksuohjelman kesto on voimassa olevan lain mukaan viisi vuotta. Alkuperäisen velkajärjestelylain mukaan maksuohjelma voitiin määrätä viittä vuotta lyhemmäksi, jos se oli kohtuullista ottaen huomioon velallisen olosuhteet sekä se, miten ja missä määrin

velallinen on suorittanut velkojaan ennen velkajärjestelyn hakemista tai suorittaa niitä omaisuuden rahaksimuutosta saatavilla varoilla. Perustelujen mukaan lyhyempi maksuohjelma voi olla kohtuullinen muun muassa silloin, kun velallinen on iäkäs tai on jo pitkään pyrkinyt huomattavin ponnisteluin selviytymään veloistaan. Esiin tuotiin myös velkajärjestelyn alkamisen pitkittyminen velallisesta riippumattomista syistä esimerkiksi muutoksenhaun vuoksi.

Velkaantumisesta kuluneelle ajalle annettiin oikeuskäytännössä merkitystä vain, jos velallinen oli kyennyt maksamaan velkojaan vähäistä enemmän. Tuomioistuimet vahvistivat alle viiden vuoden maksuohjelmia harvoin, käytännössä vain silloin, kun viiden vuoden maksuohjelma oli velallisen olosuhteisiin nähden poikkeuksellisen raskas.

Vuoden 2003 alusta voimaan tulleella lainmuutoksella (laki 1273/2002, HE 98/2002 vp) laajennettiin mahdollisuutta määrätä maksuohjelman kesto viittä vuotta lyhyemmäksi myös velkaantumisesta kuluneen ajan perusteella. Perustelujen mukaan kyse on kokonaisharkinnasta, jolloin merkitystä annetaan myös velallisen olosuhteille.

Nykyisen velkajärjestelylain 30 §:n 2 momentin mukaan maksuohjelman kesto voi olla viittä vuotta lyhyempikin, jos se on kohtuullista ottaen huomioon velallisen olosuhteet, velkaantumisesta kulunut aika sekä se, miten ja missä määrin velallinen on suorittanut velkojaan ennen maksuohjelman vahvistamista tai suorittaa niitä omaisuuden rahaksimuutosta saatavilla varoilla.

Käytännössä vuoden 2003 uudistuksen jälkeenkin maksuohjelma on vain harvoin vahvistettu alle viiden vuoden pituiseksi. Oikeuspoliittisen tutkimuslaitoksen selvityksen mukaan vuonna 2006 ainoastaan 12 prosenttia maksuohjelmista vahvistettiin viittä vuotta lyhyemmiksi (Vesa Muttilainen, Velkajärjestelyn kehityssuuntia 1993 - 2006. Verkkokatsauksia 2/2007).

Vakuusvelkojalla on panttioikeus velallisen omaisuuteen saatavansa vakuutena. Vakuusvelkojan osalta velkajärjestelylaissa ei määrätä maksuohjelmalle enimmäiskesto. Jos velallinen on saanut säilyttää omistusasuntonsa, maksuohjelman kesto voi olla viittä vuotta pitempi, ei kuitenkaan tavallisten velkojen osalta ylittää kymmentä vuotta. Velallisen tulee suorittaa tavallisia velkojaan vähintään laissa säädetty määrä.

Niin sanottu nollaohjelma, jossa velallisen maksuvelvollisuus on kokonaan poistettu, kestää voimassa olevan velkajärjestelylain mukaan aina viisi vuotta. Sitä ei siis voida määrätä lyhyemmäksi edes edellä mainituilla perusteilla. Jos velallinen saa myöhemmin varallisuutta tai tuloa, hän on velvollinen lisäsuorituksiin velkajärjestelylaissa säädetyn laskuperusteen mukaisesti. Velallisen maksuvelvollisuutta ei voimassa olevan lain mukaan voida poistaa, jos maksuvara puuttuu tai on vähäinen väliaikaisena pidettävästä syystä. Tällöin velkajärjestelyä ei voida myöntää (velkajärjestelylain 9 a §). Toisaalta velkajärjestelyn myöntämisen edellytyksenä ei ole, että velallisella on vakituinen tai pitkäaikainen työsuhde ja säännölliset tulot. Maksuohjelma voidaan laatia myös tilapäisissä taikka määräaikaissa tai muissa niin sanotuissa epätyypillisissä työsuhteissa oleville velallisille (hallituksen esitys 180/1996 vp laiksi yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain muuttamisesta).

Velkajärjestelylaissa säädetään lukuisia velkajärjestelyn esteitä (lain 10 §). Este saada velkajärjestely on esimerkiksi se, että velalliselle on määrätty rikoksen perusteella maksuvelvollisuus, eikä velkajärjestelyä voida pitää perusteltuna. Törkeän sopimaton tai keinotteluluonteinen elinkeinotoiminta, taloudellisen tilanteen sopimaton heikentäminen, jonkun velkojan suosiminen, velkojien asemaa vahingoittava taloudellisen aseman järjestely sekä varojen salaaminen ulosottomenettelyssä ovat niin ikään este päästä velkajärjestelyyn. Käytännössä suhteellisen yleinen velkajärjestelyn este on se, että velallisen katsotaan velkaantuneen ilmeisen kevytmielisesti. Aikaisemmin myönnetty velkajärjestely on este myöntää uutta velkajärjestelyä.

Siitä huolimatta, että velallista koskee jokin velkajärjestelyn esteistä, hänelle voidaan myöntää velkajärjestely, jos siihen on painavia syitä ottaen erityisesti huomioon velkaantumisen kulunut aika, velallisen toimet velkojen maksamiseksi ja muut velallisen olosuhteet sekä velkajärjestelyn merkitys velallisen ja velkojien kannalta (velkajärjestelylain 10 a §). Erityissäännöstä velkajärjestelyn kestosta tässä tapauksessa ei ole.

Velkajärjestelylain mukaan maksuohjelman kesto on mahdollista jatkaa yksityisvelkojan hyväksi ja tämän vaatimuksesta enintään kaksi vuotta. Tämä edellyttää, että jatkamiseen on erityisen painavia syitä ottaen huomioon kyseisen yksityisvelkojan saatavan määrä ja hänen taloudellinen asemansa sekä velallisen olosuhteet.

Jos velallisen on velkajärjestelylain mukaan suoritettava selvittäjän saatava, maksuohjelman kesto pitenee enintään neljä kuukautta.

2.2 Ulkomaiden lainsäädäntö

Käsillä oleva esitys on sopusoinnussa Euroopan neuvoston ministerikomitean suosituksen, recommendation CM/Rec(2007)8 kanssa. Suosituksessa muun muassa korostetaan jäsenvaltioiden vastuuta huolehtia siitä, että velkajärjestelyn maksuohjelmat ovat kattavia sekä kohtuullisia niin maksettavan määrän kuin keston suhteen. Jäsenvaltioiden tulee edistää ylivelkaantuneiden henkilöiden paluuta yhteiskuntaan ja pääsyä työmarkkinoille.

Voimassa olevan ulkomaisen lainsäädännön ja mahdollisten uudistushankkeiden selville saamiseksi työryhmä on lähettänyt kyselyn velkajärjestelystä, erityisesti maksuohjelman kestosta, muille EU-maille. Seuraava katsaus ulkomaiden lainsäädäntöön perustuu pääosin tähän kyselyyn.

Englanti

Englannissa maksukyvytön luonnollinen henkilö ja yksityisyrittäjä voidaan määrätä konkurssiin. Menettelystä säädetään vuoden 1986 insolvenssilain (*Insolvency Act*). Menettelyä on uudistettu lailla vuodelta 2002 (*Enterprise Act 2002*).

Velallinen voi vapautua veloistaan vuoden kuluttua konkurssin alkamisesta. Pesänhoitaja voi kuitenkin vaatia oikeudelta määräystä, ns. *Income Payment Order*, jonka nojalla velallisen on suoritettava tuloistaan velkojaan vielä kolmen vuoden ajan. Vaihtoehtoi-

sesti velallinen ja pesänhoitaja voivat tehdä tästä maksuvelvollisuudesta sopimuksen, ns. *Income Payments Agreement*. Veloista vapautumisen ulkopuolelle on suljettu tietyt velkatyypit, kuten petollisella menettelyllä syntyneet velat, sakot ja perheoikeudelliset suoritukset.

Italia

Italiassa ei tällä hetkellä ole yksityishenkilön velkajärjestelyä. Italian parlamentissa on käsiteltävänä lakiehdotus, johon sisältyy säännökset ylivelkaantuneiden luonnollisten henkilöiden maksukyvyttömyysmenettelystä. Ehdotuksen mukaan ylivelkaantuneet kuluttajat ja pienet yksityiset yritykset voisivat ehdottaa kaikille velkojille sopimusta, joka olisi tuomarin valvonnassa.

Puola

Puolassa on laki vuodelta 2003 (*Bankruptcy and Rehabilitation Procedures Law*), jossa säädetään yrittäjien konkurssista ja yksityishenkilöiden konkurssista.

Maksuohjelma on mahdollinen yksityishenkilöille. Jos konkurssipesän varojen rahaksimuuton jälkeen on jäljellä velkoja, tuomioistuin voi konkurssivelallisen pyynnöstä päättää enintään viiden vuoden maksuohjelmasta. Jos olosuhteiden muuttuminen tekee takaisinmaksun mahdottomaksi, tuomioistuin voi pidentää takaisinmaksuaikaa enintään kahdella vuodella. Jos konkurssivelallisen taloudellinen asema yllättävästi paranee esimerkiksi lahjoituksen tai perinnön johdosta, tuomioistuin voi suurentaa velkojen takaisinmaksun määrää. Näin ei kuitenkaan tehdä tilanteessa, jossa parantuminen johtuu velallisen yritys- tai ammattitoiminnasta. Tarkoituksena on kannustaa velallisia lisäämään aktiivisuuttaan.

Tuomioistuimen tähän suostuessa konkurssiin mennyt yrittäjä voi sopia velkojiensa kanssa siitä, miten hän maksaa velkojaan. Tällöin voidaan sopia maksuohjelmasta, mutta kaikkien velkojen tulee tähän suostua. Tällaisissa sopimuksissa voidaan käyttää maksujen lykkäämistä, velkojen takaisinmaksua erissä, osittaista veloista vapauttamista tai velkojen vaihtamista yrityksen osakkeisiin tai osuuksiin. Tietyt velat, kuten elatusvelvollisuus, on suljettu järjestelyn ulkopuolelle.

Ranska

Ranskassa yksityishenkilön velkajärjestelystä säädetään kuluttajalaissa (*Code de la Consommation*). Menettelyn kokonaiskesto ei saa ylittää kymmentä vuotta. Velkajärjestelymenettely kattaa velallisen muut kuin elinkeino- tai ammattitoiminnasta aiheutuneet velat (*dettes non professionnelles*). Menettely ei kuitenkaan kata elatusvelkoja, sakkoja eikä rikoksen uhreille maksettavia vahingonkorvauksia. Velkajärjestelykeinoina voidaan käyttää muun muassa maksuajan myöntämistä, lyhennysten ensisijaistamista, korkojen alentamista taikka veloista vapauttamista.

Romania

Romaniassa ei ole lainsäädäntöä yksityishenkilön velkajärjestelystä.

Ruotsi

Ruotsissa yksityishenkilön velkajärjestelystä säädetään laissa 2006:548 (*skuld-saneringslagen*). Maksuohjelman kesto on viisi vuotta, ellei ole erityisiä syitä määrätä kestoja tätä lyhyemmäksi. Käytännössä maksuohjelma on määrätty viittä vuotta lyhyemmäksi velallisen hyvin korkean iän tai vakavan sairauden takia. Yksityistä yritystoimintaa harjoittavat luonnolliset henkilöt on periaatteessa suljettu velkajärjestelyn ulkopuolelle.

Pääsääntö on, että velkajärjestely kattaa velallisen kaikki velat ja maksuohjelman keston päätyttyä velallinen vapautuu veloistaan.

Saksa

Saksassa säännökset yksityishenkilön velkajärjestelystä sisältyvät insolvenssilakiin (*Insolvenzordnung*), joka sisältää myös konkurssia ja yrityssaneerausta koskevat säännökset. Yksityishenkilö voi vapautua veloistaan kuuden vuoden maksuohjelman jälkeen. Velkajärjestelyn myöntäessään tuomioistuin päättää, että velallinen vapautuu veloistaan, jos hän täyttää laissa säädetyt velvollisuutensa. Velallisen on kuuden vuoden ajan suoritettava ulosmittauskelpoinen osa tuloistaan uskotulle miehelle, joka jakaa sen velkojille. Maksuohjelman keston päättymisen jälkeen tuomioistuin voi uskottua miestä ja velkojia kuultuaan päättää veloista vapautumisesta. Tietyt velat on kuitenkin laissa suljettu veloista vapautumisen ulkopuolelle.

Slovakia

Slovakiassa yksityishenkilö voi saada velkajärjestelyn konkurssia ja velkojen järjestelyä koskevan lain (7/2005) nojalla. Maksuohjelman kesto on kolme vuotta. Laki ei erottele yrittäjiä muista henkilöistä. Menettely kattaa kaikki velallisen velat. Tuomioistuin päättää rahamäärän, jolla velallisen tulee vuosittain velkojaan suorittaa.

Tanska

Tanskan konkurssilaisissa (*Konkurslov*) on säännökset konkurssista, pakkoakordista ja velkajärjestelystä. Velkajärjestely voidaan myöntää maksukyvyttömälle luonnolliselle henkilölle, jolla ei ole selvittämättömiä taloudellisia suhteita. Maksuohjelman kesto on yleensä viisi vuotta, mutta sitä voidaan erityisistä syistä lyhentää tai pidentää. Velkajärjestely kattaa kaikki ennen menettelyn alkamista syntyneet velat. Velkajärjestelyssä velkojen määrää alennetaan tai maksuvelvollisuus poistetaan.

Vuonna 2005 voimaan tulleella lainmuutoksella muutettiin velkajärjestelyä koskevia säännöksiä yrittäjien osalta. Kun velallisen velat ovat pääosin aiheutuneet konkurssiin menneestä elinkeinotoiminnasta, maksuohjelman kesto on yleensä kolme vuotta.

Tsekin tasavalta

Tsekin tasavallassa on uusi maksukyvyttömyyslainsäädäntö (182/2006), jonka nojalla 1.1.2008 lähtien yksityishenkilö on voinut päästä velkajärjestelyyn. Velkajärjestely (*debt adjustment*) on mahdollinen vain yksityishenkilöille. Yrittäjiä varten on eri maksukyvyttömyysmenettely.

Velallisen täytyy tarjoutua maksamaan vähintään 30 % veloista, kertasuorituksena tai erissä, enintään viiden vuoden aikana. Kun velallinen on suorittanut 30 % veloistaan viiden vuoden aikana, loput veloista voidaan antaa anteeksi. Määrä voi olla alle 30 %, jos velkojat tähän suostuvat. Velkajärjestely voi kattaa kaikki muut velat paitsi elatusvelvollisuuden.

Unkari

Unkarissa ei tällä hetkellä ole lainsäädäntöä yksityishenkilön velkajärjestelystä, mutta uusi laki kuluttajien maksukyvyttömyysmenettelystä on valmisteltavana. Lakiluonnoksen mukaan maksuohjelman kesto olisi viisi vuotta. Yrittäjät ja yritystoiminnasta aiheutuneet velat olisi suljettu menettelyn ulkopuolelle. Muilta osin tarkoituksena olisi, että menettely kattaisi kaikki velat. Menettelyn tarkoituksena olisi saada aikaan sopimus velallisen ja velkojien välillä velkajärjestelystä ja saada velkojien ja tuomioistuimen hyväksyntä maksuohjelmalle. Maksuohjelmassa voitaisiin käyttää velkajärjestelykeinoina veloista vapauttamista kokonaan tai osittain, koron alentamista tai maksuajan myöntämistä.

3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan, että velkajärjestelyn maksuohjelma lyhentyisi viidestä vuodesta kolmeen vuoteen. Maksuohjelma voisi olla tätä lyhyempi samoilla perusteilla, joilla nykyinen viiden vuoden ohjelma voidaan määrätä lyhyemmäksi.

Kuitenkin jos velallisen maksuvelvollisuus on kokonaan poistettu maksuvaran puuttumisen vuoksi, maksuohjelma vahvistettaisiin viiden vuoden pituiseksi. Myös silloin, kun maksuohjelma on vahvistettu esteestä huolimatta, ohjelman kesto olisi viisi vuotta. Vain jos velalliselta puuttuu pysyvästi maksukyky, edellä mainittujen ohjelmien kesto voisi olla viittä vuotta lyhyempi. Maksukyky voi puuttua pysyvästi sairauden, iän tai muun vastaavan syyn vuoksi.

Pääsääntö maksuohjelman kestosta. Esityksen tavoitteena on edesauttaa ja nopeuttaa ylivelkaantuneiden henkilöiden palaamista takaisin yhteiskuntaan aktiivisiksi toimijoiksi. Tällä tavoitellaan velallisten taloudellisen tilanteen nykyistä nopeampaa normalisointumista. Nopea taloudellisen tilanteen normalisoituminen on luonnollisesti velallisen edun mukaista, koska anteeksiannettavien velkojen määrä on yleensä huomattava ja maksuohjelman taloudelliset vaatimukset velalliselle ovat varsin tiukat ja toimeentulo on niukkaa maksuohjelman aikana. Tavoitteena on tukea työelämässä tai yritystoiminnassa olevien velallisten aktiivisuutta maksuohjelman ajan. Jo vuonna 2003 tehdyllä

muutoksella pyrittiin lisäämään viittä vuotta lyhyempien ohjelmien määrää, mutta siinä ei ole onnistuttu toivotulla tavalla. Tämä esitys siis jatkaa aiempaa pyrkimystä.

Maksuohjelmien lyhentämisellä tavoitellaan myös säästöjä yhteiskunnalle. Säästöjä toivotaan saatavan velallisten aktivoitumisen kautta. Tavoitteena myös on, että maksuohjelmien erilaiseen hallintaan, kuten lisäsuoritusten laskemiseen, kuluvat talous- ja velkaneuvonnan resurssit voitaisiin kohdentaa akuutissa ongelmatilanteessa olevien velallisten auttamiseen. Lisäsuoritusjärjestelmää on tarkoitus arvioida kokonaisuudessaan seuraavassa uudistusvaiheessa.

Velkajärjestelylain uudistuksella tulee pyrkiä siihen, ettei velkojien nykyisin maksuohjelmista saama kertymä pienentyisi. Tosin ensivaiheessa kertymä pienentyy, koska maksuohjelmaa esitetään lyhennettäväksi. Kuitenkin yhdistettynä toimiin, joilla pyritään vähentämään velkojille tuottamattomien maksuohjelmien määrää ja nykyistä paremmin kannustamaan velallisia hakeutumaan pois näistä ohjelmista, voidaan maksuohjelman lyhentämisen haittavaikutuksia kompensoida velkojille. Erilaisia kannustinjärjestelmiä selvitetään uudistuskokonaisuuden seuraavassa vaiheessa.

Maksuohjelma voisi olla kolme vuotta lyhyempi, jos se on kohtuullista ottaen huomioon velallisen olosuhteet, velkaantumisen kulunut aika sekä se, miten ja missä määrin velallinen on suorittanut velkojaan ennen maksuohjelman vahvistamista tai suorittaa niitä omaisuuden rahaksimuutosta saatavilla varoilla. Nämä poikkeamisperusteet lähtökohtaisesta maksuohjelman kestosta ovat samat kuin voimassa olevassa laissa. Poikkeamisperusteet ovat yhä tarpeen muun muassa sitä tilannetta varten, että velallisen velkajärjestely on muutoksenhaun johdosta kestänyt huomattavan kauan ja velallinen on koko ajan omaehtoisesti tai ulosoton kautta suorittanut velkaansa.

Silloin, kun velallisen maksuvelvollisuus on kokonaan poistettu maksuvaran puuttumisen vuoksi tai kun velkajärjestely on myönnetty esteestä huolimatta, maksuohjelman kesto on ehdotuksen mukaan viisi vuotta. Sen sijaan velkojille suorituksia kerryttävän maksuohjelman enimmäiskesto olisi kolme vuotta. Poikkeuksena olisi tilanne, jossa velallinen on saanut säilyttää asuntonsa. Tällöin tavallisten velkojen osalta maksuohjelma voisi olla enintään 10 vuoden pituinen, kuten nykyisinkin. Nykyiseen tapaan maksuohjelmaa voidaan jatkaa yksityisvelkojan hyväksi ja maksuohjelma voi jatkua enintään neljä kuukautta selvittäjän palkkion suorittamiseksi.

Esteestä ja maksuvaran puuttumisesta huolimatta vahvistetun ohjelman kesto. Velkajärjestelyn maksuohjelman pituuden tulee olla yleisesti hyväksyttävä. Tämä tarkoittaa sitä, ettei velkajärjestely saa herättää laajamittaista epäoikeudenmukaisuuden tunnetta niiden velallisten keskuudessa, jotka pienestäkin maksuvarastaan hoitavat vapaaehtoisesti velvoitteensa. Järjestelmä ei saa myöskään suosia velallistahoa tavalla, joka houkuttelee holtittomaan luotonottoon ja laskemaan sen varaan, että velvoitteet hoituvat lyhyellä ja kevyellä maksuohjelmalla.

Yleiset velkajärjestelyn hyväksyttävyyteen ja oikeudenmukaisuuteen liittyvät näkökohdat puhuvat sen puolesta, että velkajärjestelyn estetilanteessa maksuohjelman pituus säilyisi viitenä vuotena. Jos siis velallinen on saanut velkajärjestelyn, vaikka velat ovat esimerkiksi rikosperusteisia tai velallinen on velkaantunut ilmeisen kevytmielisesti,

maksuohjelman kesto olisi viisi vuotta, kuten lähtökohtaisesti voimassa olevan lain mukaan. Poikkeuksena olisi pysyvä maksuvaran puuttuminen. Silloin esteestä huolimatta myönnetyn velkajärjestelyn maksuohjelma voisi olla viittä vuotta lyhyempi.

Myös silloin, kun velallisen maksuvelvollisuus on kokonaan poistettu, järjestelmän yleinen hyväksyttävyyden puoltaa sitä, että maksuohjelman kesto säilyy viitenä vuotena. Jos velallinen ei kykene maksamaan mitään tai vain vähäisenä pidettävän määrän, on perusteltua odottaa riittävän pitkä aika tilanteen mahdollista korjaantumista. Velalliselle säädetään velkajärjestelylaissa myötävaikutusvelvollisuus. Sen mukaan velallisen tulee pyrkiä ylläpitämään maksukykyään ja ryhtyä sellaisiin toimenpiteisiin maksukykyensä parantamiseksi, joita häneltä kohtuudella voidaan edellyttää. Myös osa nollaohjelman saaneista velallisista maksaa lisäsuorituksia (hallituksen esitys 30/2006 vp laiksi yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain muuttamisesta).

Näin ollen kun velallisen olosuhteet saattavat muuttua niin, että hän saakin myöhemmin maksuvaraa, ei ole perusteltua lyhentää nollaohjelmaa kolmeen vuoteen. Lyhyt maksuohjelma ilman maksuvaraa saattaa houkuttaa velallisen passiivisesti odottamaan ohjelman päättymistä. Tämän uudistuksen seuraavassa vaiheessa harkitaan, voisivatko myös ne velalliset, joille on vahvistettu maksuvaran puuttumisen vuoksi nollaohjelma, saada hyötyä kannustinjärjestelmistä. Eräs mahdollisuus on, että maksuohjelman kesto voisi lyhentyä, jos velallinen on työssä tai ryhtyy yrittäjäksi.

Oikeudenmukaisuussyyt puhuvat sen puolesta, että pysyvä maksuvaran puuttuminen on peruste vahvistaa viittä vuotta lyhyempi maksuohjelma. Alarajaa ei olisi. Jos on selvää, ettei velallinen tule tulevaisuudessa esimerkiksi sairauden perusteella saamaan lainkaan maksuvaraa, maksuohjelmalla ja sen kestolla ei ole normaalia tehtävää. Tällöin myöskään velallisen myötävaikutusvelvollisuus tai olosuhteiden muutos ei tuota tulosta velkojille. Silloin maksuohjelman tarkoituksettomuus ja kohtuussyyt sallivat viittä vuotta lyhyemmän maksuohjelman vahvistamisen tilanteen mukaisesti.

Yksityisvelkojan kannalta saattaa olla hyvinkin merkityksellistä, että hänellä on mahdollisuus saada maksuohjelma jatkumaan enintään kahdella vuodella sen jälkeen, kun ohjelma on muiden velkojien osalta päättynyt. Esimerkiksi jos rikoksentehtäjä saa velkajärjestelyn, asianomistajan kohdalla voi olla perusteltua saada korvaussaatavaa perityksi seitsemän vuoden ajan.

4 Esityksen vaikutukset

Oikeuspoliittisen tutkimuslaitoksen selvityksen (Vesa Muttilainen, Velalliset ja maksuohjelmat vuonna 2005, Helsinki 2007, OPTL:n tutkimustiedonantoja 75) mukaan velkajärjestelyn maksuohjelmista kertyy velkojille keskimäärin 10 prosenttia niiden velallisten ohjelmista, joilla on maksuvaraa tai varallisuutta. Jos mukaan otetaan kaikki maksuohjelmat, siis myös ohjelmat, joilla ei tule lainkaan suorituksia velkojille, kertymä jää keskimäärin hyvin vähäiseksi, noin yhteen prosenttiin.

On selvää, että pelkkä maksuohjelman lyhentäminen pienentää velkojien kertymiä vielä tästäkin. Ilmeisesti lisäksi maksuohjelman lyhentäminen viidestä vuodesta kolmeen

vuoteen pienentää kertymää jonkin verran suhteellista laskutapaa enemmän, koska velkojatalolta saatujen tietojen mukaan maksuohjelmien tuotto nousee ohjelman lopussa lisäsuoritusten vuoksi. Tätä huomiota tukee se, että Espoon talous- ja velkaneuvonnan Espoossa asuvia velkajärjestelyvelallisia koskevan selvityksen mukaan lähes 60 % lisäsuorituksista tulee velallisilta, joilla on sama työ kuin maksuohjelman vahvistamishetkellä. Espoon tekemän selvityksen mukaan ohjelman loppupuolella lisäsuorituksia kertyy maksettavaksi melko vähäistenkin muutosten vuoksi. Tällaisia muutoksia ovat esimerkiksi verotuksen keventyminen, palkkojen ja eläkkeiden yleiskorotukset ja vähäiset ylityöt.

Luotonanto on nykyaikaisessa yhteiskunnassa välttämättömyys. Siitä hyötyvät sekä kotitaloudet että liike-elämä. Luottojen avulla kansalaiset pystyvät rahoittamaan esimerkiksi asunnonhankinnan, kulutushyödykkeiden ostamista ja opintoja. Nykyaikaisessa luotonannossa on kuitenkin myös epäterveitä piirteitä. Kulutusluottojen tarjonnassa etenkin niin sanotut pikaluotot ovat johtamassa laajamittaisiin kansalaisten maksuongelmiin. Näiden ongelmien hoitamisesta aiheutuu yhteiskunnalle kustannuksia. Tässä esityksessä on kyse myös näiden kustannusten oikeudenmukaisesta jakamisesta velallisten, velkojien ja yhteiskunnan kesken.

Maksuohjelman lyhentämisellä on velallisten ja yhteiskunnan kustannusten kannalta positiivinen vaikutus. On tärkeää, että etenkin työikäiset velalliset, joilla on vielä toimintakykyä jäljellä, saadaan mahdollisimman pian aktiivisiksi toimijoiksi, toisin sanoen työntekijöiksi ja yrittäjiksi. Ei voida pitää hyväksyttävänä sitä, että yhteiskunnalle koi-tuu voimallisen luottojen markkinoinnin seurauksena huomattavia kustannuksia ja kansalaiset joutuvat velkaantumisen vuoksi syrjäytymisvaaraan. Luotonantajien tulee jo luotonantotilanteessa varmistaa velallisen maksukyky ja toimia muutoinkin hyvän luotonantotavan edellyttämällä tavalla.

Yhteiskunta jo nykyisellään kohdentaa huomattavan suuren rahamäärän maksukyvyttömyyden hoitamiseen esimerkiksi ulosottolaitoksen sekä talous- ja velkaneuvonnan ylläpitäjänä. Mainittuja toimintoja rahoitetaan suurelta osin verovaroista, jolloin kaikki suomalaiset osallistuvat ylläpitokustannuksiin. Näiden kustannusten määrän ja luotonannon ongelmatilanteiden hoitamistapojen välillä tulisi olla tasapaino.

Tilastokeskuksen tilastojen mukaan vuonna 2008 käräjäoikeuksissa käsiteltiin yhteensä 2 841 velkajärjestelyhakemusta. Niistä 2 371 tapauksessa velkajärjestely vahvistettiin. Vahvistetuissa maksuohjelmissa kaikkien velkojen yhteismäärä oli 226 miljoonaa euroa ja mediaanivelka oli 31 000 euroa.

Laskettuna 3,4 prosentin tulokertymällä ja 2 400 vahvistetun maksuohjelman määrällä voidaan arvioida, että velkojien velkajärjestelystä saama kertymä pienentyy noin 9,1 miljoonaa euroa vuosittain, jos maksuohjelman kesto lyhennetään viidestä vuodesta kolmeen vuoteen. Jos laskelman ulkopuolelle jätetään realisointikertymä, johon uudistus ei käytännössä vaikuta, vähennys on noin 7,7 miljoonaa euroa vuodessa. Yhdeksää miljoonaa euroa voidaan kuitenkin pitää siinä mielessä perusteltuna lukuna, että kokemusten mukaan maksuohjelmien viimeisinä vuosina velkojat saavat kertymiä suhteessa alkuvuosia enemmän lisäsuoritusvelvollisuuden perusteella.

Kuluttajaviraston raportin mukaan (Talous- ja velkaneuvonta, raportti vuodelta 2008) valtion ja kuntien varoja käytettiin talous- ja velkaneuvontaan yli seitsemän miljoonaa euroa. Talous- ja velkaneuvonnassa tehtiin vuonna 2008 kaikkiaan yli 63 000 työsuoritetta, joista lähes puolet oli asiakastapaamisia. Työsuorituksen hinta oli 106 euroa. Vuonna 2008 talous- ja velkaneuvonnassa käytettiin 148 henkilötyövuotta, ja jokaisen henkilötyövuoden kustannus oli lähes 50 000 euroa. Maksuohjelman vahvistamisen jälkeiseen aikaan ajoittuvia toimia, kuten maksuohjelman muutoksia, toimeentulotuen hakemisessa avustamisia ja lisäsuoritusten laskemisia yli yhteensä noin 6 000 työsuoritetta. Maksuohjelman lyhentäminen jonkin verran vähentää tällaisten suoritteiden määrää ja siten vapauttaa talous- ja velkaneuvonnan resursseja kohdennettavaksi akuuttien tilanteiden käsittelyyn. Näin voitaisiin auttaa nopeammin ja aiempaa useampaa velallista sekä työskennellä heidän kanssaan pitkäjänteisemmin. Lisäksi uudistuksen seuraavassa vaiheessa on tarkoitus löytää keinoja järjestelmän yksinkertaistamiseksi ja siten talous- ja velkaneuvonnan resurssien tarkoituksenmukaisemmaksi käyttämiseksi.

Vaikka tämän esityksen perusteella velkojille aiheutuu menetyksiä, tilannetta ei tarkoiteta pysyväksi. Jatkossa pyritään kehittämään järjestelmiä, joilla kokonaan tuottamattomien nollaohjelmien määrää voitaisiin vähentää.

Nollaohjelmia on noin 40 prosenttia vahvistettujen maksuohjelmien määrästä (ks. jaksossa 4 mainittu oikeuspoliittisen tutkimuslaitoksen selvitys). Luultavaa on, että osa velkajärjestelyssä olevista velallisista käy töissä virallisten järjestelmien ulkopuolella, niin sanotusti pimeästi. Tästä aiheutuu velkojille vahinkoa ja yhteiskunnalle verotulojen menetyksiä. Jos nollaohjelmien määrää kyetään pienentämään, velkojen menetyksiä voidaan kompensoida suorituksia kerryttävien maksuohjelmien määrän lisääntymisen kautta. Seuraavan vaiheen uudistuksessa on tarkoitus etsiä keinoja lisätä kannustavuutta nollaohjelmissa. Harkittavaksi tulee muun muassa mahdollisuus lyhentää nollaohjelman kestoa, jos velallinen työllistyy tai ryhtyy yrittäjäksi.

Käsillä olevan esityksen ei otaksuta vaikuttavan negatiivisesti maksuhalukkuuteen. Ne velalliset, jotka ovat velkaantuneet laskelmoidusti, eivät pääse velkajärjestelyyn, ja niillä velallisilla, jotka saavat velkajärjestelyn esteestä huolimatta, maksuohjelman kesto olisi kaksi vuotta pitempi kuin muilla velallisilla. Sama koskee sellaisia velallisia, joilla ei ole maksuvaraa. Kertaalleen myönnetty velkajärjestely on uuden velkajärjestelyn este, joten velkajärjestely ei ole keino toistuvasti vapautua velkavastuusta.

Menetykset velkojatalolle eivät ole niin huomattavia, että niillä olisi havaittavaa vaikutusta korkotasoon. Jossakin määrin uudistus saattaa vaikuttaa kontrollin lisääntymiseen luotonsaannissa, mutta tämä vaikutus on nykyisessä helpon luoton yhteiskunnassa jopa toivottavaa. Vaarana tosin on se, että pienituloiset kansalaiset ajautuvat käyttämään yksinomaan kalliita kulutusluottoja ja pikaluottoja. On tärkeää, että tällaisia luottomuotoja koskevilla säännöksillä hillitään luotonannon ylilyöntejä.

Ehdotuksen mukaan perusteet kolmea vuotta lyhyemmän maksuohjelman määräämiseksi ovat samat kuin nykyiset poikkeamisperusteet viiden vuoden maksuohjelmasta. Kun nykyisinkin näitä poikkeamisperusteita sovelletaan vain harvoin, ei ole pelättävissä, että suuri osa maksuohjelmista määrättäisiin kolmea vuotta lyhyemmäksi. Päinvastoin mak-

suohjelman lyhentäminen tosiasiasa johtanee näiden poikkeamisperusteiden säästeliääseen soveltamiseen.

Jos velalliselta puuttuu kokonaan ja pysyvästi maksuvara, maksuohjelman kesto voisi olla viittä vuotta lyhyempi. Myöskään tällä säännöksellä ei ole vaikutusta velkojien asemaan, koska velkojille ei ole odotettavissa maksusuorituksia, lukuun ottamatta satunnaisia tapahtumia kuten perintöä. Toisaalta huolellisessa luotonannossa ei voida perustaa takaisinperintää kokonaan sattumanvaraisten seikkojen varaan.

Tuomioistuinten työmäärä saattaa hieman lisääntyä, jos käy niin, että velkojat aiempaa useammin vetoavat velkajärjestelyn esteeseen saadakseen velallisen maksuohjelman viiden vuoden mittaiseksi. Uudistuksen seuraavassa vaiheessa on tarkoitus arvioida esteperusteita myös tästä näkökulmasta. Lisäksi on mahdollista tarvittaessa tiukentaa velkojien velvollisuutta perustella väitteensä.

Ehdotus vaikuttaa myös vapaaehtosiin sopimuksiin. Voidaan pitää selvänä, että maksuohjelman keston lyhentäminen vähentää velallisten halukkuutta tehdä kolmea vuotta pidempiä maksusopimuksia. Vastaavasti velkoja joutuu vertaamaan lakisääteisen velkajärjestelyn kertymää siihen, mitä olisi saatavissa vapaaehtoisella sopimuksella. Ehdotuksen voidaan odottaa lisäävän kertasuoritukseen perustuvien sopimusten määrää, koska velalliset saisivat nykyistä helpommin järjestymään maksuohjelman kertymää vastaavan luoton esimerkiksi lähipiiriltään, sosiaalisena luottona tai Takuu-Säätiön avulla.

5 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu oikeusministeriön 18.9.2009 asettamassa työryhmässä. Työryhmään on oikeusministeriön lainvalmistelun ja oikeushallinnon edustajien lisäksi kuulunut edustaja työ- ja elinkeinoministeriöstä. Lisäksi työryhmään on kuulunut käräjätuomari ja asianajaja sekä kuntien edustajina talous- ja velkaneuvoja ja sosiaali- ja potilasiamies. Yrittäjiä edusti työryhmässä Suomen Yrittäjät ja velkojatarha Finanssialan Keskusliitto ja Suomen Perimistoimistojen liitto.

Toimeksiantonsa mukaan työryhmän tuli ensimmäisessä vaiheessa arvioida sitä, tulisiko velkajärjestelyn maksuohjelmaa lyhentää. Tämä vaihe päätettiin toteuttaa erikseen nopealla aikataululla, koska velallisten ja velkojien tulee saada mahdollisimman nopeasti tietää, mikä maksuohjelman kesto tulee olemaan. Epätietoisuus tätä keskeistä seikkaa koskevasta mahdollisesta lainmuutoksesta aiheuttaa sen, että osa velkajärjestelyasioista pysyy eräänlaisessa odotustilassa, koska velalliset eivät tiedä, miten heidän kannattaa toimia.

6 Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Kuten edellä on jo useassa kohdin todettu, tämä ehdotus on ensimmäinen vaihe velkajärjestelylain laajempaa uudistusta. Uudistus toteutetaan kahdessa vaiheessa, koska maksuohjelman kesto koskevan uudistuksen sisältöä ei voida jättää avoimeksi niin pitkäksi aikaa kuin velkajärjestelylain uudistaminen muulta osin vaatisi. Esityksen jäl-

keen on tarkoitus antaa toinen esitys, jossa velkajärjestelylakia tarkistetaan kokonaisvaltaisemmin. Velkajärjestelymenettelyä pyritään tarkistamaan niin, että se olisi mahdollisimman oikeudenmukainen, kannustava ja yksinkertainen, mutta myös velkojien edut huomioon ottava.

Tämän esityksen mukaan nollaohjelman kesto olisi viisi vuotta, paitsi jos velalliselta puuttuu pysyvästi maksuvara. Tämä kahden vuoden ero säännönmukaiseen kolmen vuoden mittaiseen maksuohjelmaan nähden aiheuttanee sen, että ne velalliset, joilla on siihen mahdollisuus, pyrkivät aiempaa tehokkaammin työllistymään ja hankkimaan maksuvaraa. Tilanne on ongelmallinen niiden velallisten kohdalla, jotka ovat työssä tai työllistyneet, mutta esimerkiksi elatuksenvarassa olevien lasten vuoksi maksuvaraa ei siltikään ole, ja heille vahvistetaan sen vuoksi viiden vuoden nollaohjelma. Muun muassa näiden velallisten asemaa on tarkoitus arvioida vielä uudistuksen toisessa vaiheessa. Erityisesti pohdittavaksi tulee, voitaisiinko myös heihin soveltaa mahdollisia uusia kannustinjärjestelmiä, jotka voisivat lyhentää alun perin viideksi vuodeksi vahvistettua maksuohjelmaa.

Oikeusministeriön lokakuussa 2008 asettama kulutusluottolainsäädännön uudistamista selvittänyt työryhmä on antanut mietintönsä (Kulutusluottoja koskevan lainsäädännön kokonaisuudistus, oikeusministeriö, työryhmämietintö 2009:15). Mietintö koskee EU:n uuden kulutusluottodirektiivin kansallista täytäntöönpanoa. Lisäksi mietinnössä ehdotetaan muun muassa, että kuluttajansuojalain (38/1978) 7 luvun 13 §:ään otetaan hyvää luotonantotapaa koskevat säännökset. Pykäläehdotuksen mukaan luottoja ei saa esimerkiksi markkinoida niin, että se on omiaan heikentämään kuluttajan kykyä harkita luoton ottamista huolellisesti. Mainitun luvun 14 §:ään otettaisiin säännös luotonantajan velvollisuudesta arvioida kuluttajan luottokelpoisuus. Mietintö on sopusoinnussa tämän ehdotuksen kanssa. Hyvää luotonantotapaa koskevilla säännöksillä tulee olemaan merkitystä myös velkajärjestelylain uudistuksen seuraavassa vaiheessa etenkin velkajärjestelyn esteperusteiden uudelleen arvioinnissa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotuksen perustelut

Laki yksityishenkilön velkajärjestelystä

30 §. *Yleissäännös maksuohjelmasta tavallisten velkojen osalta.* Pykälän 1 momentin mukaan velallisen on käytettävä tavallisten velkojen suorittamiseen maksuvaransa mahdollisen vakuusvelkaosuuden vähentämisen jälkeen sekä varallisuuden rahaksimuutosta saadut varat erikseen säädetyllä tavalla. Tähän momenttiin ei esitetä muutoksia.

Pykälän 2 momentti koskee maksuohjelman kestoa niin sanottujen tavallisten velkojen osalta. Nykyisen momentin mukaan maksuohjelman sisältö on määrättävä niin, että maksuohjelman kesto on viisi vuotta. Yleisperustelujen 3 kohdassa mainituista syistä nyt ehdotetaan, että maksuohjelman kesto olisi kolme vuotta. Muita muutoksia momenttiin ei ehdoteta.

Maksuohjelman kesto voisi olla kolme vuotta lyhyempi samoilla perusteilla kuin nykyisessä laissa. Näin ollen tuomioistuin voisi vahvistaa kolme vuotta lyhyemmän maksuohjelman, jos se on kohtuullista. Tässä kohtuullisuusarvioinnissa otetaan huomioon velallisen olosuhteet, velkaantumisesta kulunut aika sekä se, miten ja missä määrin velallinen on suorittanut velkojaan ennen maksuohjelman vahvistamista tai suorittaa niitä omaisuuden rahaksimuutosta saatavilla varoilla.

Pykälän 3 momentti koskee velallista, joka saa säilyttää omistusasuntonsa. Nykyisen momentin mukaan tässä tapauksessa maksuohjelman kesto voi olla viittä vuotta pitempi. Pykälän 2 momenttiin ehdotetun maksuohjelman keston lyhentämisen vuoksi vastaava muutos on tarpeen tehdä myös puheena olevaan momenttiin. Momentin mukaan maksuohjelman kesto voisi olla kolme vuotta pitempi, jos velallinen saa säilyttää omistusasuntonsa. Muita muutoksia momenttiin ei tehtäisi. Momentissa säilyisi ennallaan sääntö siitä, että maksuohjelman kesto ei kuitenkaan saa tavallisten velkojen osalta ylittää kymmentä vuotta velallisen asunnon säilyttämiseksi.

Pykälän nykyinen 4 momentti koskee niin sanottua nollaohjelmaa, toisin sanoen maksuohjelmaa, jossa velallisen maksuvelvollisuus on kokonaan poistettu. Tässä tapauksessa mahdollinen maksuvaran myöhempi syntyminen aiheuttaa kuitenkin lisäsuoritusvelvollisuuden tietyn kynnysmäärän jälkeen. Nykyisen momentin mukaan nollaohjelman kesto on viisi vuotta, jollei 31 a §:stä johdu. Jälkimmäinen säännös koskee yksityisvelkojan mahdollisuutta saada maksuohjelma jatkumaan enintään kahden vuoden ajan sen jälkeen, kun maksuohjelma on muiden velkojen osalta päättynyt. Viimeksi mainittuun pykälään ei ehdoteta muutoksia.

Momentti pysyisi ennallaan sen osalta, että nollaohjelman kesto olisi viisi vuotta. Tämä sääntö ei kuitenkaan olisi täysin ehdoton kuten nykyisin, vaan maksuohjelman kesto voisi olla viittä vuotta lyhyempi, jos velalliselta puuttuu pysyvästi maksuvara sairauden,

iän tai muun vastaavan syyn vuoksi. Tällä tarkoitetaan esimerkiksi varattomia vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeellä olevia velallisia.

Momenttiin otettaisiin uusi säännös, jonka mukaan myös silloin, kun velkajärjestely on myönnetty 10 a §:n nojalla, toisin sanoen esteestä huolimatta, maksuohjelman kesto olisi viisi vuotta. Myös tässä tapauksessa ohjelman kesto voitaisiin pidentää yksityisvelkojan hyväksi. Maksuvaran pysyvä puuttuminen esimerkiksi iän tai sairauden vuoksi antaisi mahdollisuuden vahvistaa viittä vuotta lyhyemmän maksuohjelman. Jos siis velallinen on saanut esteestä huolimatta velkajärjestelyn, maksuohjelma voi olla viittä vuotta lyhyempi vain silloin, kun velallisella ei ole lainkaan maksuvaraa ja maksuvaran puuttuminen on pysyvää momentissa mainitusta syystä.

Pykälän 5 *momenttiin* ei ehdoteta muutoksia.

Ehdotetut muutokset vaikuttavat myös lain 32 §:ään. Viimeksi mainittu pykälä koskee tavallisten velkojen vähimmäiskertymää velallisen omistaessa asuntonsa. Pykälässä säädetään vähimmäiskertymä, joka velallisen on suoritettava tavallisia velkojaan silloin, kun velallisella on omistusasunto. Pykälän 2 momentissa säädetään siitä, mitä tähän vähimmäiskertymään luetaan. Momentin 2 kohdan mukaan tavallisten velkojen vähimmäiskertymään luetaan niin sanotun asumissuojaosuuden lisäksi se kertymä, jonka enintään viisi vuotta kestävä maksuohjelma tuottaa tavallisille velkojille, jos asumiskustannukset arvioidaan edullisimman vaihtoehdon mukaan.

Momenttia ei ole tarpeen muuttaa. Käytännössä 30 §:ään ehdotetut muutokset vaikuttavat kuitenkin myös puheena olevaan momenttiin, koska maksuohjelman kesto olisi nykyistä useammin kolme vuotta. Momentin sanamuoto ”enintään viisi vuotta kestävä maksuohjelma” tarkoittaisi sen mittaista maksuohjelmaa, jota kulloinkin ollaan vahvistamassa. Vertailukohtana voi siten olla kolmen tai viiden vuoden maksuohjelma tai muun mittainen maksuohjelma, joka siinä asiassa tulee vahvistettavaksi.

2 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

Lailla ei olisi taannehtivia vaikutuksia. Ehdotetun siirtymäsäännöksen mukaan lakia sovellettaisiin maksuohjelmiin, jotka on vahvistettu tämän lain voimaantulon jälkeen sekä niihin maksuohjelmiin, joita koskeva maksuohjelmaehdotus on toimitettu asiaan osallisille tämän lain voimaantulon jälkeen.

3 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Voimassa oleva velkajärjestelylaki on säädetty tavallisessa lainsäätämisjärjestyksessä. Käsillä olevan esityksen mukaan velkojen suorituksia kerryttävien maksuohjelmien kesto lyhennettäisiin viidestä vuodesta kolmeen vuoteen. Tämä muutos ei ole yleisellä tasolla velkojen kannalta kohtuuton heikennys. Käytännössä velkajärjestelyn maksuoh-

jelmat tuottavat velkojille vain pienen kertymän. Syynä on velallisten maksukyvyttömyys ja vähäinen maksuvara. Tästä kertymän pienentymisestä velkojatalolle ei aiheudu sellaisia heikennyksiä, joita voitaisiin pitää heidän olennaisten oikeuksiensa kannalta merkityksellisinä tai kohtuuttomina.

Painavat yhteiskunnalliset perusteet puhuvat sen puolesta, että velallisilla on mahdollisuus lailla säädetyillä edellytyksillä vapautua velkavastuustaan nykyistä nopeammin. Luotonanto on nyky-yhteiskunnassa saanut sellaisia muotoja, että vastaavasti myös velalliset tarvitsevat aiempaa tehokkaampaa suojaa. Ei voida pitää hyväksyttävänä sitä, että osa luotonantajista toimii tavalla, joka johtaa laajat kansalaisryhmät velkaantumisen vuoksi syrjäytymisvaaraan ja seuraukset jäävät yhteiskunnan kannettaviksi.

Yksityisvelkojan, esimerkiksi takaajan erityisasema otettaisiin huomioon säilyttämällä ennallaan mahdollisuus maksuohjelman keston jatkamiseen enintään kahdella vuodella. Tällainen keston jatkaminen kerryttää koko velallisen maksuvaran verran yksityisvelkojan saatavaa, koska muut velkojat eivät ole enää maksuohjelmassa mukana.

Jos velallinen on itse aiheuttanut maksukyvyttömyytensä esimerkiksi ilmeisen kevytmielisellä velkaantumisella ja saanut esteestä huolimatta velkajärjestelyn, velkojien intressi otettaisiin huomioon siten, ettei maksuohjelman kesto lyhennettäisi nykyisestä. Sama koskee niin sanottua nollaohjelmaa. Silloin velkojien edun voidaan katsoa vaativan, että velallinen myötävaikutusvelvollisuutensa edellyttämällä tavalla pyrkii viiden vuoden ajan saamaan maksuvaraa ja suorittamaan velkojaan.

Siirtymäsäännökset on laadittu niin, että ne eivät aiheuta muutoksia jo vahvistettuihin maksuohjelmiin ja siten turvaavat velallisten ja velkojien perusteltuja odotuksia. Ennen lain voimaantuloa vahvistetut maksuohjelmat ja tehdyt vapaaehtoiset velkasovinnot pysyvät voimassa muuttumattomina.

Ehdotetut säännökset ovat sellaisia menettelyluonteisia ja saatavan täytäntöönpanoon liittyviä säännöksiä, joista voidaan perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännön säätää omaisuuden suojaan kohdistuvinkin yleensä tavallisella lailla (ks. PeVL 37/1998 vp ja PeVL 42/2006 vp). Esityksessä ei puututa jo vahvistettuihin maksuohjelmiin, joten ehdotus suoja hyvin osapuolten perusteltuja odotuksia.

Hallitus katsoo edellä esitetyn perusteella, että lakiehdotukset voidaan kaikilta osin käsitellä tavallisessa säätämisyjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki
yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain 30 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti *muutetaan* yksityishenkilön velkajärjestelystä 25 päivänä tammikuuta 1993 annetun lain (57/1993) 30 § , sellaisena kuin se on osaksi laeissa 63/1997 ja 1273/2002, seuraavasti:

30 §

*Yleissäännös maksuohjelmasta
tavallisten velkojen osalta*

Tavallisten velkojen suorittamiseen on käytettävä velallisen maksuvara mahdollisen vakuusvelkaosuuden vähentämisen jälkeen sekä velallisen varallisuuden rahaksimuutosta saadut varat sen mukaan kuin 34 §:ssä säädetään.

Tavallisten velkojen osalta velkajärjestelyn ja maksuohjelman sisältö on määrättävä niin, että maksuohjelman kesto on kolme vuotta. Maksuohjelman kesto voi kuitenkin olla lyhyempi kuin kolme vuotta, jos se on kohtuullista ottaen huomioon velallisen olosuhteet, velkaantumisesta kulunut aika sekä se, miten ja missä määrin velallinen on suorittanut velkojaan ennen maksuohjelman vahvistamista tai suorittaa niitä omaisuuden rahaksimuutosta saatavilla varoilla.

Jos velallisella on omistusasunto, velallisen on suoritettava tavallisia velkojaan vähintään 32 §:ssä tarkoitettu määrä. Jos velallinen säilyttää omistusasuntonsa, maksuohjelman kesto voi olla kolmea vuotta pitempi. Maksuohjelman kesto ei kuitenkaan saa tavallisten velkojen osalta ylittää kymmentä vuotta.

Jos velallisen maksuvelvollisuus on maksuohjelmassa kokonaan poistettu tai velkajärjestely on myönnetty 10 a §:n nojalla, maksuohjelman kesto on viisi vuotta, jollei 31 a §:stä johdu muuta. Tässä momentissa tarkoitettu maksuohjelma voi olla viittä vuotta lyhyempi, jos velalliselta puuttuu pysyvästi maksuvara sairauden, iän tai muun vastaavan syyn vuoksi.

Jos velallisen on 70 §:n 1 momentin nojalla suoritettava selvittäjän saatava, maksuohjelman kesto pitenee neljä kuukautta tai sitä lyhyemmän ajan, jolta velallisen osuus selvittäjän saatavasta kertyisi hänen maksuvarastaan maksuohjelman vahvistamisen jälkeen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Mitä tässä laissa säädetään, sovelletaan maksuohjelmiin, jotka on vahvistettu tämän lain voimaantulon jälkeen sekä niihin maksuohjelmiin, joita koskeva maksuohjelmaehdotus on toimitettu asiaan osallisille tämän lain voimaantulon jälkeen.

Lag
om ändring av 30 § i lagen om skuldsanering för privatpersoner

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 25 januari 1993 om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) 30 §, sådan den lyder i lag 63/1997 och 1273/2002, som följer:

30 §

*Allmänt stadgande om betalningsprogrammet
för vanliga skulder*

För betalningen av vanliga skulder skall gäldenärens betalningsmån användas efter avdrag för en eventuell säkerhetsskuldandel samt de medel som influtit vid realiseringen av gäldenärens förmögenhet i enlighet med 34 §.

I fråga om vanliga skulder ska innehållet i skuldsaneringen och betalningsprogrammet bestämmas så att betalningsprogrammet är i kraft tre år. Betalningsprogrammet kan likväl vara i kraft en kortare tid än tre år om det är skäligt med hänsyn till gäldenärens förhållanden, den tid som har förflutit från skuldsättningen samt hur och i vilken utsträckning gäldenären har betalt sina skulder innan betalningsprogrammet fastställdes eller hur han eller hon betalar dem med de medel som inflyter vid realiseringen av egendomen.

Om gäldenären har en ägarbostad ska han eller hon betala sina vanliga skulder till minst det belopp som avses i 32 §. Om gäldenären behåller sin ägarbostad kan betalningsprogrammet vara i kraft en längre tid än tre år. Betalningsprogrammet får inte i fråga om vanliga skulder vara i kraft över tio år.

Om gäldenärens betalningsskyldighet genom betalningsprogrammet har avlyfts i sin helhet eller skuldsanering har beviljats med stöd av 10 a § ska betalningsprogrammet vara i kraft fem år, om inte annat följer av 31 a §. Det betalningsprogram som avses i denna paragraf kan vara i kraft en kortare tid än fem år om gäldenären permanent saknar betalningsmån på grund av sjukdom eller ålder eller av någon annan motsvarande orsak.

Om gäldenären enligt 70 § 1 mom. skall betala utredarens fordran, förlängs betalningsprogrammets tillämpningstid med fyra månader eller en kortare tid, under vilken gäldenärens andel av utredarens fordran inflyter av hans betalningsmån efter det betalningsprogrammet fastställdes.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Vad som föreskrivs i denna lag tillämpas på betalningsprogram som har fastställts efter det att lagen har trätt i kraft och på betalningsprogram i fråga om vilka förslaget till betalningsprogram har lämnats till parterna efter lagens ikraftträdande.

Laki
yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain 30 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti *muutetaan* yksityishenkilön velkajärjestelystä 25 päivänä tammikuuta 1993 annetun lain (57/1993) 30 §, sellaisena kuin se osaksi laeissa 63/1997 ja 1273/2002, seuraavasti:

30 §

*Yleissäännös maksuohjelmasta
tavallisten velkojen osalta*

Tavallisten velkojen suorittamiseen on käytettävä velallisen maksuvara mahdollisen vakuusvelkaosuuden vähentämisen jälkeen sekä velallisen varallisuuden rahaksimuutosta saadut varat sen mukaan kuin 34 §:ssä säädetään.

Tavallisten velkojen osalta velkajärjestelyn ja maksuohjelman sisältö on määrättävä niin, että maksuohjelman kesto on *kolme* vuotta. Maksuohjelman kesto voi kuitenkin olla lyhyempi kuin *kolme* vuotta, jos se on kohtuullista ottaen huomioon velallisen olosuhteet, velkaantumisesta kulunut aika sekä se, miten ja missä määrin velallinen on suorittanut velkojaan ennen maksuohjelman vahvistamista tai suorittaa niitä omaisuuden rahaksimuutosta saatavilla varoilla.

Jos velallisella on omistusasunto, velallisen on suoritettava tavallisia velkojaan vähintään 32 §:ssä tarkoitettu määrä. Jos velallinen säilyttää omistusasuntonsa, maksuohjelman kesto voi olla *kolmea* vuotta pitempi. Maksuohjelman kesto ei kuitenkaan saa tavallisten velkojen osalta ylittää kymmentä vuotta.

Jos velallisen maksuvelvollisuus on maksuohjelmassa kokonaan poistettu *tai velkajärjestely on myönnetty 10 a §:n nojalla*, maksuohjelman kesto on viisi vuotta, jollei 31 a §:stä johdu muuta. *Tässä momentissa tarkoitettu maksuohjelma voi olla viittä vuotta lyhyempi, jos velalliselta puuttuu pysyvästi maksuvara sairauden, iän tai muun vastaavan syyn vuoksi.*

Jos velallisen on 70 §:n 1 momentin nojalla suoritettava selvittäjän saatava, maksuohjelman kesto pitenee neljä kuukautta tai sitä lyhyemmän ajan, jolta velallisen osuus selvittäjän saatavasta kertyisi hänen maksuvarastaan maksuohjelman vahvistamisen jälkeen.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
Mitä tässä laissa säädetään, sovelletaan maksuohjelmiin,
jotka on vahvistettu tämän lain voimaantulon jälkeen sekä niihin mak-
suohjelmiin, joita koskeva maksuohjelmaehdotus on toimitettu asiaan
osallisille tämän lain voimaantulon jälkeen.*

Lag
om ändring av 30 § i lagen om skuldsanering för privatpersoner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 25 januari 1993 om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) 30 §, sådan den lyder i lag 63/1997 och 1273/2002, som följer:

30 §
*Allmänt stadgande om betalningsprogrammet
för vanliga skulder*

För betalningen av vanliga skulder skall gäldenärens betalningsmån användas efter avdrag för en eventuell säkerhetsskuldandel samt de medel som inlutit vid realiseringen av gäldenärens förmögenhet i enlighet med 34 §.

I fråga om vanliga skulder ska innehållet i skuldsaneringen och betalningsprogrammet bestämmas så att betalningsprogrammet är i kraft *tre år*. Betalningsprogrammet kan likväl vara i kraft en kortare tid än *tre år* om det är skäligt med hänsyn till gäldenärens förhållanden, den tid som har förflutit från skuldsättningen samt hur och i vilken utsträckning gäldenären har betalt sina skulder innan betalningsprogrammet fastställdes eller hur han eller hon betalar dem med de medel som inflyter vid realiseringen av egendomen.

Om gäldenären har en ägarbostad ska han eller hon betala sina vanliga skulder till minst det belopp som avses i 32 §. Om gäldenären behåller sin ägarbostad kan betalningsprogrammet vara i kraft en längre tid än *tre år*. Betalningsprogrammet får inte i fråga om vanliga skulder vara i kraft över tio år.

Om gäldenärens betalningsskyldighet genom betalningsprogrammet har avlyfts i sin helhet *eller skuldsanering har beviljats med stöd av 10 a §* ska betalningsprogrammet vara i kraft fem år, om inte annat följer av 31 a §. *Det betalningsprogram som avses i denna paragraf kan vara i kraft en kortare tid än fem år om gäldenären permanent saknar betalningsmån på grund av sjukdom eller ålder eller av någon annan motsvarande orsak.*

Om gäldenären enligt 70 § 1 mom. skall betala utredarens fordran, förlängs betalningsprogrammets tillämpningstid med fyra månader eller en kortare tid, under vilken gäldenärens andel av utredarens fordran inflyter av hans betalningsmån efter det betalningsprogrammet fastställdes.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Vad som föreskrivs i denna lag tillämpas på betalningsprogram som har fastställts efter det att lagen har trätt i kraft och på betalningsprogram i fråga om vilka förslaget till betalningsprogram har lämnats till parterna efter lagens ikraftträdande.

30.11.2009
Erkki Kontkanen

ERIÄVÄ MIELIPIDE

Työryhmä ehdottaa maksuohjelman enimmäiskestoja lyhennettäväksi viidestä vuodesta kolmeen vuoteen. Finanssialan Keskusliitto ei näe työryhmän ehdotuksen mukaista kiireellistä tarvetta maksuohjelman enimmäiskestoajan lyhentämiseen.

Maksuohjelman pituus nivoutuu tiiviisti maksuohjelman muuhun sisältöön. Sitä ei voida tarkastella erillään velkajärjestelyn muusta sisällöstä. Maksuohjelman enimmäiskeston lyhentämiseen tulisi siten muodostaa kanta vasta, kun työryhmässä esille tulevat muut velkajärjestelyyn tehtävät muutokset ovat selvillä. Ennen tätä päätöstä tulisi olla selvillä myös muissa EU-maissa noudatettu käytäntö. Suomen maksukyvyttömyyslainsäädäntöä ei tule eriyttää enää lisää muiden keskeisten maiden lainsäädännöstä.

Finanssialan Keskusliitto kiinnittää lisäksi huomiota seuraaviin näkökohtiin:

- Velkajärjestelylainsäädännössä otetaan sinällään jo nyt laajasti huomioon velallisen asema. Lainsäädäntö tarjoaa mahdollisuuden ottaa huomioon taloudellisiin vaikeuksiin joutuneen velallisen olosuhteet määrittämällä maksuohjelman kesto lain lähtökohtana olevaa viiden vuoden määräaika lyhyemmäksi. Myöskään velkajärjestelyjen määrä ei ole viime aikoina olennaisesti lisääntynyt.
- Arvioitaessa vaikeuksiin joutuneen velallisen asemaa on huomattava myös viimeisen kahden vuosikymmenen aikana tapahtuneet useat velallisen aseman parantamiseen tähdänneet lainsäädännön muutokset (mm. ulosoton määräaikaisuus, velan lopullinen vanheneminen sekä luottohäiriömerkintätietojen säilytysajan lyhentäminen).
- Valtaosa velallisista pyrkii tinkimättömästi hoitamaansa sitoumuksensa. Mikäli maksuohjelma on kovin lyhyt, sillä voi joidenkin velallisten osalta olla vaikutusta maksuhalukkuuteen. Maksuohjelman lyhentäminen voi myös vaikuttaa kielteisesti mahdollisuuteen sopia vapaaehtoisista velkojen uudelleen järjestelyistä.
- Maksuohjelman lyhentäminen lisää osaltaan luotonantajien riskiä ja on siten omiaan nostamaan rahoituksen hintaa ja tiukentamaan ehtoja sekä lisäämään vakuuksien merkitystä luotonannossa.

Erkki Kontkanen

Oikeusministeriölle

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain 30 §:n muuttamisesta

Eriävä mielipide

Suomen Perimistöimistöjen Liitto ry vastustaa maksuohjelman keston muuttamista viidestä vuodesta kolmeen vuoteen.

Suomen Perimistöimistöjen Liitto ry:n jäsenistöimistöjen hoitamissa velkajärjestelyasioissa maksuohjelmakertymät velkojille olivat noin 15 miljoonaa euroa vuonna 2008. Yhdistys ei usko siihen, että nykyiset velkajärjestelykertymät voidaan säilyttää ehdotetulla velkajärjestelylain muutoksella. Ehdotuksella heikennetään merkittävästi velkojan nykyistä asemaa velkajärjestelyssä, vaikka nykyisten kertymien turvaaminen on ollut yksi työryhmän työn edellytyksistä.

Lakiehdotuksella on suuri vaikutus myös velkojien vapaaehtoisen perinnän kertymiin, koska vapaaehtoiset velkajärjestelyt lasketaan virallisten velkajärjestelyjen säännöksiä noudattaen. Vapaaehtoiset velkajärjestelyt perustuvat virallisen velkajärjestelyn maksuohjelman keston aikana kertyvälle rahamäärälle. Laskelmissa ei ole huomioitu, miten muutos vaikuttaa vapaaehtoisten velkajärjestelyiden kautta tuleviin kertymiin.

Hallituksen esityksessä laiksi yksityishenkilön velkajärjestelystä (HE 183/1992) todettiin muun muassa: Jotta velkajärjestely toisi velkojien kannalta hyväksyttävänä pidettävän taloudellisen tuloksen, maksuohjelman keston olisi oltava riittävän pitkä. Myös yleisen edun vuoksi on tärkeää, että velkajärjestely mielletään kohtuullisen pitkän ajan kestäväksi menettelyksi, jonka avulla velkaongelmiinsa vakavasti ratkaisua hakeva yksityishenkilö voi selviytyä vaikeuksistaan. Suomen Perimistöimistöjen Liitto ry:n mielestä maksuohjelman keston lyhentäminen pienentää velkojien nykyisiä velkajärjestelykertymiä olennaisesti ja johtaa luotonannon kallistumiseen sekä parempien vakuuksien vaatimiseen.

Velkajärjestelyvelallisen talouden käyntiin saaminen vie aikansa, mikä näkyy myös siinä, että kertymiä tulee suhteellisen paljon lisäsuoritusvelvollisuuden kautta maksuohjelman keston loppuajalta, ei sen alusta. Usein pelkästään neuvonta, ohjaus ja velkatilanteen selvittely riittävät siihen, että velallinen

kykenee sen jälkeen korjaamaan tilanteensa. Velallista voi auttaa selviytymään taloudellisista ongelmistaan jo se, että hän pystyy muodostamaan selkeän kokonaiskuvan taloudellisesta tilanteestaan ja velvoitteistaan. Tulisikin keskittyä ohjaamaan resursseja tiedottamiseen, koulutukseen ja velkajärjestelyprosessin nopeuttamiseen.

Velkajärjestelylakiin on sen voimassaoloaikana tehty useita lievennyksiä velallistahon eduksi. Lisäsuoritusmääräyksiä on muutettu niin, että velalliselle itselleen jää kohonneista tuloista huomattava osa. Lisäsuoritussäännösten muutosten tulisikin kannustaa velallisia palaamaan nopeammin aktiivisiksi toimijoiksi yhteiskuntaan, mikä voitaisiin saavuttaa esimerkiksi lisäsuoritusvelvollisuuden laskemisen valtakunnallisella yhtenäistämällä.

Mikäli maksuohjelman normaali kesto lyhennetään kolmeen vuoteen, on mahdollista, että velkajärjestelyä hakevien määrä lisääntyy nykyisestä olennaisesti. Mikäli maksuohjelma on velalliselle liian ”helppo”, on joka tapauksessa vaarana, että maksuohjelman läpikäytyään velallinen velkaantuu nopeasti uudelleen. Keston lyhentämisellä voidaan arvioida olevan maksumoraalia heikentäviä vaikutuksia.

Maksuohjelman keston muutos kolmeen vuoteen ei ole Suomen Perimistöimistöjen Liitto ry:n mielestä tarpeellinen, koska jo voimassa oleva velkajärjestelylaki antaa mahdollisuuden lyhentää maksuohjelman kestoä. Tätä mahdollisuutta on myös käytetty. Lakimuutoksella pyritään korjaamaan asiaa, joka olisi jo nykylainsäädännöllä korjattavissa. Neuvonta- ja koulutusresursseja lisäämällä voimassa olevan velkajärjestelylain mukaiseen lyhennettyyn maksuohjelmaan olisi ohjattavissa nykyistä enemmän tapauksia ilman, että se olisi automaattisesti tarjolla oleva vaihtoehto kaikille velkajärjestelyä hakeville.

Helsingissä 9. päivänä joulukuuta 2009.

Suomen Perimistöimistöjen Liitto ry

Jyrki Lindström
puheenjohtaja

Sarjan aiemmat julkaisut vuonna 2009

1. Seksuaalirikollisten hoito
2. Luottotietolain muuttaminen
3. Tiedoksianto oikeudenkäynnissä
4. Todisteiden luovuttaminen EU:n jäsenvaltioiden välillä
5. Tuomioistuinharjoittelu
6. Eurojustin vahvistaminen
7. Riidattomien velkomusasioiden käsittelyn kehittäminen
8. Eläinsuojelurikosten seuraamuksien tehostaminen
9. Ehdotus julkisten hankintojen oikeussuojakeinojen muuttamisesta. Työryhmän välimietintö
10. Vakuutusoikeuden kehittämishanke
11. Pahoinpitelyrikos läheissuhteissa ja työpaikalla
13. Eräiden käräjäoikeuksien asiallinen toimivalta
14. Julkisen oikeusavun laadun arvioinnin kehittäminen
15. Kulutusluottoja koskevan lainsäädännön kokonaisuudistus
16. Lahjusrikokset
17. Oikeudenkäyntiavustajien kelpoisuus ja valvonta
18. Luonnos pohjoismaiseksi saamelaisopimukseksi. Arvio sopimusluonnoksen suhteesta Suomen perustuslakiin ja muuhun kansalliseen lainsäädäntöön sekä Suomea sitoviin kansainvälisiin ihmisoikeusvelvoitteisiin

OIKEUSMINISTERIÖ
JUSTITIEMINISTERIET

PL 25
00023 VALTIONEUVOSTO
puh. (09) 160 03
www.om.fi

PB 25
00023 STATSRÅDET
tfn (09) 160 03
www.jm.fi